

Arrest

nr. 98 722 van 13 maart 2013
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 12 november 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 9 oktober 2012 houdende de weigering van afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 november 2012 met refertenummer X.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. STEYVERS, die *loco* advocaat J. JAEKEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende een visumaanvraag gezinshereniging in bij de Belgische ambassade te Pristina (Kosovo). Op 9 oktober 2012 werd de visumafgifte geweigerd. Dit is de bestreden beslissing.

“Op basis van de voorgelegde documenten is het niet mogelijk vast te stellen dat de te vervoegen persoon over stabiele en regelmatige en toereikende bestaansmiddelen beschikt in toepassing van art. 10§2 en art. 10§5 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011. Overwegende dat de voorgelegde huurovereenkomst vermeldt dat de gehuurde woning slechts mag betrokken worden door de huurder en inwonende minderjarige kinderen.

De andere voorwaarden inzake Gezinshereniging werden niet onderzocht.

De te vervoegen vreemdeling bewijst niet op afdoende wijze (of legt geen enkel bewijs voor) dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, §5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden. Deze bestaansmiddelen moeten gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in art; 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

De te vervoegen vreemdeling legt geen bewijs voor dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van BOEK II, Titel VIII, Hoofdstuk II, afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek...

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een eerste middel aan:

“1. Eerste middel. Schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel; Doordat verwerende partij in haar bestreden beslissing het verzoek afwijst stellende dat

a) verzoeker niet op afdoende wijze zou bewijzen dat de te vervoegen persoon over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt

b) verzoeker geen bewijs zou overleggen dat de te vervoegen persoon over behoorlijke huisvesting beschikt

Terwijl een motivering dient aanwezig te zijn die afdoende en pertinent is. Art. 62 Vreemdelingenwet en de Wet van 29 juli 1991 leggen verwerende partij een uitdrukkelijke motiveringsplicht op. Een loutere stijlformule zoals in casu door verwerende partij wordt gesteld in de bestreden beslissing volstaat niet. De motivering is dan ook geenszins afdoende; Uit niets kan worden afgeleid dat de aanvraag individueel is beoordeeld; Verwerende partij stelt dat de voorgelegde huurovereenkomst zou vermelden dat de gehuurde woning slechts mag betrokken worden door de huurder en inwonende minderjarige kinderen, en hierdoor verzoeker niet de woning kan verblijven, quod non est; Volgens het KB van 26 augustus 2010 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. 28-09-2010) volstaat het bewijs over te maken van een geregistreerde huurovereenkomst die gehuurd wordt als huurverblijf; Het voorleggen van dit document creëert een vermoeden dat voldaan is aan de vereiste om over voldoende huisvesting te beschikken. Het overgelegde document van verzoeker volstaat an sich; (zie stuk 3). Ten onrechte heeft verwerende partij derhalve de inhoud van de huurovereenkomst nader bekeken; Dat bovendien verwerende partij alsnog een verkeerde lezing van de huurovereenkomst aanhoudt; Art. 2 van de huurovereenkomst meldt inderdaad dat de woning alleen betrokken mag worden door de huurder, vermeld in art. 1, en door de inwonende minderjarige kinderen. Art. 1 van de huurovereenkomst vermeldt duidelijk welke personen als huurders dienen aanzien te worden. Cfr. art. 1.2° is tevens als huurder te beschouwen de persoon die huwt of wettelijk gaat samenwonen na aanvang van de huurovereenkomst met de oorspronkelijke huurder. Ten onrechte houdt verwerende partij derhalve voor dat de gehuurde woning slechts zou mogen betrokken worden door mevrouw L. en haar kinderen, en niemand anders; Verwerende partij houdt een volledige verkeerde lezing van de huurovereenkomst voor. De argumentatie in de bestreden beslissing is dan ook geenszins afdoende; Overwegende dat bovendien m.b.t. inkomstenvoorwaarden, in die zin dat de te vervoegen persoon over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen dient te beschikken, al evenmin een afdoende motivatie in de bestreden beslissing aanwezig is om desbetreffend het verzoek tot afgifte van een visum af te wijzen. Uit niets blijkt dat onderzoek van de stukken werden doorgevoerd. Verwerende partij dient een behoefteanalyse te maken betrekking hebbende op de aanvraag in kwestie; Dergelijk onderzoek werd geenszins uitgevoerd; In casu is dus geenszins de aanvraag individueel beoordeeld; Dat verzoeker dan ook terecht de mening is toegedaan dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is en derhalve de motiveringsverplichting geschonden is; »

2.2. Verzoeker betoogt dat uit niets zou kunnen afgeleid worden dat de aanvraag individueel beoordeeld werd en dat de materiële motiveringsplicht geschonden werd omdat uit de beslissing niet kan worden afgeleid dat met de individuele gegevens van zijn dossier rekening werd gehouden.

In de beslissing wordt verwezen naar “de voorgelegde documenten”, zijnde de bewijzen van bestaansmiddelen die verzoeker heeft voorgelegd vanwege zijn partner die hij wenst te vervoegen. Uit het administratief dossier blijkt dat het om volgende documenten gaat:

- Het attest van werkloosheid en de VDAB-uitkeringen voor de maanden mei, juni en juli 2012, waaruit blijkt dat het totale inkomen voor deze drie maanden 2500 euro bedraagt.
- Een attest van Konvert Interim waaruit blijkt dat de partner van verzoeker in de maand mei 2012 16 dagen gewerkt heeft.
- Een arbeidsovereenkomst die is ingegaan op 17 juli 2012.

Het behoort bij de beoordeling de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Aangaande de arbeidsovereenkomst van 17 juli 2012 stelt de verwerende partij in de nota dat deze “*te recent (is) om als bewijs te kunnen dienen van duurzame en stabiele inkomsten.*” Uit deze *a posteriori* motivering blijkt dat het bestuur voornoemd contact niet heeft betrokken bij het onderzoek naar duurzame en stabiele inkomsten. Dit komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het eerste middel is in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 9 oktober 2012 houdende de weigering van afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC